

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/233/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615205194
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcala
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8615205194.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobcu: AB 2 B. V., registračné číslo: 57279667, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: W. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F.. hrdinov XXX/XX, XXX XX F., o zaplatenie 1.504,18 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 935,14 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 935,14 Eur od 13.06.2015 do zaplatenia a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

III. Súd náhradu trov konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 06.10.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1.504,18 Eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 22,48 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.504,18 Eur odo dňa 29.09.2015 do zaplatenia a trovy konania vo výške 90,- Eur a trovy právneho zastúpenia 191,42 Eur.

Uplatnený nárok odôvodnil tým, že jeho právny predchodca (Home Credit Slovakia, a.s.) ako veriteľ uzatvoril so žalovanou (ako dlžníkom) dňa 12.06.2013 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej bola dohoda o uzavretí Úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. X, ktorá nadobudla platnosť dňom podpisu úverovej zmluvy a účinnosť až uskutočnením aktivácie karty zo strany žalovanej. Na základe riadneho plnenia si povinnosti zo zmluvy o úvere zo strany žalovanej, jej právny predchodca žalobcu zaslal úverovú kartu s metodickou príručkou podľa hlavy 8 úverových zmluvných podmienok (ďalej len "ÚZP"). Metodická príručka obsahovala aj Sadzobník poplatkov, ktoré môžu byť účtované v súvislosti s čerpaním revolvingového úveru. Žalovaná podpisom úverovej zmluvy potvrdila, že bola oboznámená s ÚZP ako aj metodickou príručkou. Žalovaná porušila zmluve dohodnuté podmienky vzťahujúce sa k riadnemu splácaniu úveru a dostala sa so splácaním do omeškania, ako to vyplýva z priloženého splátkového kalendára. Prostredníctvom úverovej karty čerpala žalovaná úver vo výške 1.571,57 Eur. Žalobca zároveň poukázal na to, že text o uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru je uvedený na lícnej strane úverovej zmluvy, čím je dodržaná písomná forma právneho úkonu, pretože dôležité je, aby obsah listiny bol prístupný ľudskému vnímaniu. Žiadny právny predpis pritom neobmedzuje počet dohodnutých úverov na jednej písomnej zmluve. Vo vzťahu k platnosti úverových podmienok poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/412/2012 zo dňa 09.07.2013 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/136/2012 zo dňa 25.02.2013. Uplatnený nárok pozostáva z istiny 1.313,97 Eur, úroku vo výške 2,57 Eur, poplatku za výber z bankomatu vo výške 2,29 Eur, poplatku

za výpis z účtu 7,45 Eur, opravných úrokov - grace perion vo výške 0,34 Eur a úroku za hotovostnej transakcie vo výške 177,56 Eur. Zároveň si uplatňuje vyčíslený úrok z omeškania vo výške 22,48 Eur.

Žalovaná sa k podanej žalobe písomne nevyjadrila.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca a jeho právny zástupca, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili, pričom súhlasili s rozhodnutím v ich neprítomnosti. Súd preto prejednal a rozhodol vec na pojednávaní v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p.") s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a oboznámením obsahu spisu, pričom podľa § 129 ods. 1 O.s.p. súd vykonal dokazovanie prečítaním len tých listín, ktoré neboli účastníkom doručené a to: ospravedlnením neúčasti žalobcu na pojednávaní, rozhodnutím ÚPSVaR zo dňa 4.5.2016 o znížení pomoci v hmotnej núdzi a potvrdením ÚPSVaR o pomoci v hmotnej núdzi a zistil tento skutkový stav:

Žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že v čase uzavretia zmluvy mala príjem, bola zamestnaná v Českej republike, avšak kvôli prepúšťaniu prišla o prácu. V súčasnosti je nezamestnaná, nevlastní žiaden majetok a nemá žiaden príjem. Je spoluposudzovanou osobou, pričom ako domácnosť poberajú s rodičmi len dávku v hmotnej núdzi. Žalovaná sa nevedela vyjadriť k tomu, čo je to revolvingový úver. Má aj ďalšie dlhy (v T-mobile) ale nemá z čoho splácať dlh.

Z obsahu úverovej zmluvy č. F.zo dňa 12.06.2013 súd zistil, že právny predchodca žalobcu v zastúpení predajcom Ing. J. a žalovaná uzavreli úverovú zmluvu na úhradu predajnej ceny tovaru vo výške 349,- Eur (WMB51241S zn. BEKO). Súčasťou úverovej zmluvy je ustanovenie písané drobným, ledva čitateľným písmom, podľa ktorého "Klient podpisom uzatvára zmluvu o revolvingovom úvere a súčasne žiada Spoločnosť, aby mu v prípade zaslania platobnej karty zaslala návrh zmluvy o platobných službách a súhlasí s tým, že tento návrh môže byť akceptovaný aktiváciou karty".

Z potvrdenia ÚPSVaR Bardejov, pracovisko Svidník, zo dňa 28.06.2016 súd zistil, že žalovaná je spolu s ďalšími tromi členmi domácnosti poberateľkou pomoci v hmotnej núdzi. Z rozhodnutia ÚPSVaR Bardejov, pracovisko Svidník, zo dňa 04.05.2016 č. BJ2/PracSV/SOC/2016/12650-0111 súd zistil, že žalovanej bola od 01.04.2016 znížená pomoc v hmotnej núdzi na sumu 85,40 Eur mesačne.

Právny predchodca žalobcu je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetom jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaná je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, čo nakoniec nebolo ani medzi účastníkmi sporné (aj samotná zmluva je označená ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom úvere). Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len

"neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 a 10 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 a 3 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Océano Grupo Editorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok je dôvodný len čo do istiny úveru a čo do úroku z omeškania z tejto istiny.

Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Predmetom konania je uplatnený nárok žalobcu titulom revolvingového úveru. Z úverovej zmluvy súd zistil, že ide o predtlačný formulár používaný žalobcom. V dolnej časti zmluvy drobnými písmenami je uvedený text, ktorý žalobca podsúva žalovanej, podľa ktorého účastníci podpisom v úverovej zmluve uzatvárajú aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s tým, že žalovanej ako klientovi vzniká právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v úverových podmienkach. Podľa súdu takýto odkaz na zmluvné podmienky i v prípade porušenia podmienok je neakceptovateľný a predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podsúvanie drobnými písmenami žalobcu žalovanej ako klientovi, že popri úverovej zmluve uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru vlastne žalobca zneužíva postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, ktorý je odkázaný na poskytnutie úveru a keď sa žalobca presvedčí, že splátky tohto úveru sú riadne uhrádzané, vtedy poskytuje žalovanej úverovú kartu. Žalovaná, keď chcela získať úver, musela podpísať aj úplne iný právny vzťah, o ktorý neprejavila záujem, keď v prvom rade jej šlo o uzatvorenie úverovej zmluvy na nákup tovaru (práčky WMB51241S zn. BEKO). Z toho sa dá usúdiť nedostatok vôle žalovanej vstúpiť do iného zmluvného vzťahu, keď v dôsledku nemožnosti akejkoľvek zmeny predtlače v predloženej listine túto podpisuje, pričom jej chýba dostatok vôle uzatvoriť takúto zmluvu o revolvingovom úvere, teda vstúpiť do iného právneho vzťahu so žalobcom, čím tento právny úkon treba považovať za neplatný podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. To len podčiarkuje ďalšie ustanovenie úverovej zmluvy (taktiež písané drobným - ledva čitateľným písmom), podľa ktorého „návrh môže byť akceptovaný aktiváciou karty“ a teda akceptovať návrh zmluvy (pričom priamo zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje písomnú formu takéhoto právneho úkonu) má iným spôsobom ako jeho podpísaním. Podpisom úverovej zmluvy podľa názoru súdu nedošlo automaticky k vzniku paralelného úverového vzťahu, pretože pokiaľ by tento skutočne mal vzniknúť, tak by mal byť individualizovaný v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a teda ak žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky, bolo to na základe neplatného právneho úkonu (§ 40 ods.1 OZ), nakoľko pri jeho uzatváraní nebola dodržaná zákonom predpísaná forma. Vzhľadom na neplatnosť tohto právneho úkonu je žalovaná povinná vrátiť poskytnuté plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia.

Vzhľadom na to, že žalovaná zaplatila právnemu predchodcovi žalobcu z prijatého plnenia 1.571,57 Eur (súčet výberov v období medzi 11.12.2013 až 29.11.2014) sumu 636,43 Eur, uložil súd povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi zvyšných 935,14 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 517 ods. 2 OZ k ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, pričom žalobca si v konaní uplatnil nárok na úroky z omeškania odo dňa 13.06.2015 (od 13.06.2015 do 28.09.2015 v kapitalizovanej forme a od 29.09.2015 do zaplatenia v sadzbe 5,05% ročne). Ku dňu 13.06.2015 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,05%, a preto súd žalobcovi priznáva úrok z omeškania vo výške 5,05% (0,05% + 5%) zo sumy 935,14 Eur od 13.06.2015 do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 150 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Za dôvody hodné osobitného zreteľa v prejednávanej veci súd považoval majetkovú situáciu účastníkov konania ako aj okolnosti, pre ktoré žalovaná úver prestala splácať. Kým žalobca je silnou obchodnou spoločnosťou so silným ekonomickým zázemím poskytujúcou spotrebiteľské úvery s celoštátnym pôsobením, žalovaná je nezamestnaná, nevlastní žiaden majetok a poberá len dávku v hmotnej núdzi. Z výpisu splátok a úhrad je zrejmé, že žalovaná splácala dlžnú sumu, avšak až v dôsledku straty zamestnania ju splácať prestala. V splácaní jej bráni jej majetková situácia. Naopak povinnosť znášať si trovy konania sám, sa žalobcu vzhľadom na jeho pevné ekonomické zázemie existenčne nedotkne. Vo vzťahu k náhrade trov právneho zastúpenia, ktoré si uplatnil žalobca, súd navyše prihliadal aj na ich neúčelnosť s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6M Cdo/9/2013 zo dňa 20.06.2014, v zmysle ktorého "Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných

(skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde". Vychádzajúc z obsahu žaloby uplatnenej v prejednávanej veci súd dospel k záveru, že ide práve o žalobu, ktorá je podávaná v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach. Žalobca je obchodnou spoločnosťou poskytujúcou spotrebiteľské úvery na základe formulárových zmlúv, pričom nároky z nich plynúce, ktoré sú predmetom jeho žalôb, sa spravidla líšia len údajmi o dlžníkoch a špecifikáciou zmluvy (jej číslom, dňom uzavretia, výškou poskytnutého úveru, počtom a výškou splátky, výškou uhradenej sumy a pod). Tieto skutočnosti sú súdu známe aj z jeho činnosti (vzhľadom na to, že žalobca vystupuje opakovane v právnych veciach ako žalobca a využíva vzorové žaloby). O tejto skutočnosti svedčí aj znenie samotnej žaloby, v ktorej žalobca označuje žalovanú pojmom „odporca“ (v mužskom rode). Konanie právneho zástupcu žalobcu sa tak obmedzilo len na vpísanie údajov do vzorového formulára žaloby a na jej následné podanie, pričom žaloba je skutkovo a právne takmer totožná s inými žalobami podávanými žalobcom hromadne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).